

Türk Ceza Kanununun bâzı maddelerinin değiştirilmesi hakkında Kanun

(Resmî Gazete ile ilâmı : 15 . VII . 1953 - Sayı : 8458)

No.
6123

Kabul tarihi
9 . VII . 1953

MADDE 1. — Türk Ceza Kanununun 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 46, 47, 48, 51, 54, 55, 56, 59, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 87, 192, 202, 203, 204, 205, 207, 208, 209, 210, 212, 213, 214, 215, 220, 222, 225, 227, 228, 230, 240, 251, 254, 258, 264, 266, 268, 271, 273, 311, 312, 403, 404, 406, 407, 414, 415, 416, 418, 419, 421, 429, 430, 431, 439, 440, 441, 442, 448, 449, 450, 452, 455, 456, 457, 462, 464, 466, 468, 480, 482, 486, 491, 492, 493, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 513, 544, 545, 548, 566, 567, 568, 571, 572 nci maddeleri aşağıdaki yazılı şekillerde değiştirilmiştir :

Madde 12. — İdam cezası, buna mahkûm olan kimsenin asılması suretiyle hayatının izalesidir.

İdam cezası, mahkûmun mensup olduğu din ve mezhebin hususi günlerinde icra olunmaz. Mahkûmlar birkaç kişi olursa birbirinin karşısında asılmazlar. Gebe kadınlar doğurmadıkça, akıl hastalığına duçar olanlar iyileşmedikçe idam cezası infaz olunmaz.

İdam cezası hükmolunan kimse hakkında mahkûmiyet ilâmı Temyiz Mahkemesince tasdik ve Türkiye Büyük Millet Meclisince tasvip edildikten sonra icra mahallinde, mahkeme heyetinden bir zat ile Cumhuriyet Müddeiumumisi, tabip ve zabıt kâtibi ve hapishaneler idaresi memurlarından biri hazır oldukları halde mahkûmun huzurunda hüküm okunması suretiyle infaz olunur.

Mahkûmun mensup olduğu dinin ruhani sıfatını haiz bir zat ile mahkûmun müdafii dahi cezanın infazında hazır bulunabilirler .

İdam cezasına mahkûm olan, ana veva baba kaatili ise icra mahalline yalnız ayak, başı açık ve siyah bir gömlek giydirilerek götürülür ve hüküm bu suretle infaz olunur.

Asılan kimsenin cenazesi merasim yapılmadan gömülmek üzere mirasçılara verilir. Mirasçıları olmadığı veya kabul etmediği takdirde belediye tarafından gömdürülür.

İdam cezasının infazı sureti hakkında bir zabıt varakası tutulur. Zabıt varakası orada memur olarak bulunan zatlar tarafından imza edilir.

Madde 13. — Ağır hapis cezası müebbet veya muvakkattır.

Müebbet, ölünceye kadar devam eder. Muvakkat, bir seneden yirmi dört seneye kadardır. Bu ceza aşağıda yazılı şekilde üç devrede çektirilir :

A) Mahkûm birinci devrede cezasının onda birine müsavi bir müddet geceli gündüzlü yalnız olarak bir hücrede bırakılır. Ancak bu müddet iki aydan aşağı, bir seneden yukarı olamaz.

Mahkûmiyetin bütün devrelerinde mahkûm, Ceza ve Tevkif Evleri Nizamnamesi mucibince inzibati olmak üzere her defasında bir ayı geçmemek kaydıyla aynı suretle hücreye konulabilir.

Ceza evi disiplinini bozan hareketlerinden dolayı iki sene içinde ikiden fazla hücre hapsi cezası almış olanlar Cumhuriyet Müddeiumumisinin tasvibi ile birinci devre şartlarına tâbi tutulurlar.

B) Mahkûm ikinci devrede çalışma teşkilâtı mevcut olan ceza evlerinde ça-

İşmaya mecbur tutulur ve durumuna ve suçunun mahiyetine göre ayrı gruplar halinde bulundurulur.

Bu devre, mahkûm mevkuf kalmış ise bu müddetle hücrede kaldığı müddet çıkarıldıktan sonra geriye kalan müddetin yarısını teşkil eder.

Bu kanunun 125 ilâ 133, 135 ilâ 142, 146 ilâ 150, 152, 156, 157, 163, 202, 203, 205 ilâ 210, 212 ilâ 217, 220, 221 nci ile 495 ilâ 500 ncü maddeleri ve katil ve hırsızlık suçlarının mükerrirleri ile alehlik müebbet ağır hapis cezalarıyla mahkûm edilmiş olanlar ve bakıye cezaları bir seneden az bulunanlar, yaş ve bedenî kabiliyetleri itibariyle üçüncü devre şartlarına intibak edemeyecekleri tesbit edilenler üçüncü devreye geçemezler.

C) Üçüncü devre geri kalan müddettir. Bu devrede bulunan mahkûmlar iş esası üzerine kurulmuş olan ceza evlerinde çalıştırılırlar. Mahkûmun ikinci devreden üçüncü devreye geçebilmesi için iyi hal göstermesi şarttır. İyi halin nasıl tesbit edileceği Ceza ve Tevkif Evleri Nizamnamesinde gösterilir.

Üçüncü devreye geçmek hakkını kazanan mahkûmlardan Adalet Vekâleti yol, inşaat, maden, orman ve deniz avcılığı ekipleri teşkil edebilir.

Müebbet ağır hapis otuz altı sene üzerinden hesap edilerek muvakkat ağır hapsin tâbi olduğu şartlar altında geçer.

Madde 14. — Mevküflardan çalışmak isteyenler ceza ve tevkif evi dâhilinde çalıştırılabilirler.

Madde 15. — Hapis cezası yedi günden yirmi seneye kadardır. Kanunda açıklanmayan yerlerde yukarı haddi beş senedir.

Bu ceza para cezasından çevrilmiş olsa bile 13 ncü maddenin birinci devreye ait hükümleri müstesna olmak üzere diğer hükümlerinin tesbit ettiği şartlar dâhilinde çektirilir.

Madde 16. — 13 ncü maddede yazılı üçüncü devrenin ağır hapiste dörtte üçünü ve hapiste üçte ikisini iyi hal ile geçirenler meşrutan tahliyelerini isteyebilirler.

İkinci devreden bedenî kabiliyetleri itibariyle üçüncü devreye geçemiyenler ve üçüncü devreden yine bu sebeple ikinci devreye iade edilenler ikinci devredeki mahkûmiyet müddetlerinin hitamında bakıye cezalarının ağır hapiste dörtte üçünü ve hapiste üçte ikisini iyi hal ile geçirdikleri takdirde meşrutan tahliye hükümlerinden faydalanabilirler.

Madde 17. — Meşrutan tahliyeden sonra eğer mahkûm bir cürümden dolayı şahsi hürriyeti bağlayıcı bir cezaya mahkûm olur veya mecbur olduğu şartları ifa etmezse meşrutan tahliye kararı geri alınır. Bu takdirde meşrutan tahliye halinde geçen zaman mahkûmun ceza müddetine mahsup edilmeyerek bakıye cezası aynen çektirilir ve bir daha meşrutan tahliye edilmez. Meşrutan tahliye kararının geri alınmasını icabettiren sebeplerin vukuundan evvel mahkûmun ceza müddeti sona ermiş olursa mezkûr ceza infaz edilmiş sayılır. Eğer asli cezaya emniyeti umumiye idaresinin nezareti altında bulunmak cezası da ilâve olunmuş ise meşrutan tahliye halinde geçen zaman bu ceza müddetine mahsup edilir.

Madde 18. — Sürgün cezası gerek cürmün işlendiği ve gerek cürümden zarar gören şahıs ile mahkûmun ikamet ettiği kazalardan en aşağı 500 kilometre uzakta bulunan ve nüfusu 10 binden az ve polis teşkilâtı olan ve mahkeme ilâmında yazılı bulunan kaza merkezlerinde mahkûmun ikamete mecbur tutulmasından ibarettir. Bu cezanın müddeti bir seneden beş seneye kadardır.

Ceza mevkiinin tabîî ahvali mahkûmun hayatı için katî bir tehlike teşkil ederse veya emniyet ve asayişe yahut mahkûmun sanat ve meslekinin icrasına taallûk eden mahzur ve mâniler bulunursa Cumhuriyet Müddeiumumisi veya mahkûmun talebiyle sürgün cezasının infaz olunduğu yerdeki, hükmü veren mahkeme derecesinde bulunan mahkeme kararı ile sürgün yeri tebdil olunabilir. Bu derece mahkeme olmıyan yerlerde bu kararlar, o kaza dairesinde bulunan aynı derecedeki mahkeme tarafından verilir.

Madde 21. — Hafif hapis cezası bir günden iki seneye kadardır. Bu ceza para cezasından çevrilmiş olsa bile 13 ncü maddenin birinci devreye ait hükümleri müstesna olmak üzere diğer hükümlerinin tesbit ettiği şartlar dâhilinde çektirilir.

Mahkûmiyetleri bir aydan fazla ve mükerrir olmıyan kadın ve küçüklerin cezalarının oturdukları yerde çektirilmesine mahkeme karar verebilir. Bu karara mahkûm tarafından riayet olunmadığı takdirde ceza tamamen ve âdiyen infaz olunur.

Madde 46. — Fiili işlediği zaman şuurunun veya harekâtının serbestîsini tamamen kaldıracak surette akıl mâlûliyetine müptelâ olan kimseye ceza verilemez. Ancak, bu şahsın muhafaza ve tedavi altına alınmasına hükmolunur.

Muhafaza ve tedavi altında bulundurmak, müddetle mukayyet değildir. Şu kadar ki, muhafaza ve tedavisine hükmolunan şahıs, muhafaza ve tedavinin icra kılındığı müessesenin mesul hekimliğince salâhın tibben tebeyyün ettiğine ve mâlûliyeti sebebiyle yeniden suç işleme ihtimali bulunmadığına dair verilen rapor üzerine hükmü veren mahkemece serbest bırakılır.

Madde 47. — Fiili işlediği zaman şuurunun veya harekâtının serbestîsini ehemmiyetli derecede azaltacak surette akli mâlûliyet müptelâ olan kimseye verilecek ceza aşağıda yazılı şekilde indirilir :

1. İdam cezası yerine 15 seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis;
2. Müebbet ağır hapis yerine 10 seneden 15 seneye kadar ağır hapis;
3. Âmme hizmetlerinden müebbet memnuiyet yerine muvakkat memnuiyet: cezaları hükmolunur.

Diğer cezalar üçte birden yarıya kadar indirilir.

Madde 48. — Suçu işlediği esnada ârızı bir sebepten dolayı 46 ve 47 nci maddelerde münderiç akli mâlûliyet halinde bulunan kimseler hakkında o maddelerdeki ahkâm tatbik olunur.

İhtiyari sarhoşlukla veya ihtiyarı ile kullanılan uyuşturucu madde tesiriyle işlenen fiiller bu madde hükmünden hariçtir.

Madde 51. — Bir kimse haksız bir tahrikin husule getirdiği gazap veya şedit bir elemin tesiri altında bir suç işler ve bu suç ölüm cezasını müstelzim bulunursa müebbet ağır hapis cezasına ve müebbet ağır hapis cezasını müstelzim bulunursa yirmi dört sene ağır hapis cezasına mahkûm olur. Sair hallerde işlenen suçun cezasının dörtte biri indirilir.

Tahrik ağır ve şiddetli olursa ölüm cezası yerine yirmi dört sene ve müebbet ağır hapis cezası yerine on beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezası verilir.

Sair cezaların yarısından üçte ikisine kadarı indirilir.

Madde 54. — Fiili işlediği zaman on bir yaşını bitirmiş olup da on beş yaşını doldurmamış olanlar, farik ve mümeyyiz olmadıkları surette haklarında hiçbir ce-

za tertip olunamaz. Ancak işlenen fiil bir seneden fazla hapis veya daha ağır bir cezayı müstelzim cürümlerden ise bundan evvelki madde ahkâmı tatbik olunur.

Eğer çocuk işlediği fiilin bir suç olduğunu fark ve temyiz ile hareket etmiş ise suçunun cezası aşağıda yazılı şekillerde indirilir :

1. İdam cezası yerine on beş seneden eksik olmamak üzere muvakkat ağır hapis;
2. Müebbet ağır hapis yerine on seneden on beş seneye kadar ağır hapis; cezası hükmolunur.
3. Sair cezalar yarıya indirilir.

Âmme hizmetlerinden memnuiyet ve emniyeti umumiye nezareti altına alınmak cezaları tatbik olunmaz.

Şahsi hürriyeti bağlayıcı cezalar, para cezasından çevrilmiş olsa dahi eğer suçlu cezanın çektirilmesine başladığı zaman on sekiz yaşını bitirmemiş ise ceza bir ıslahhanede çektirilir.

Bu mahkûmiyetler tekerrüre esas olamaz.

Madde 55. — Fiili işlediği zaman on beş yaşını bitirmiş olup da on sekiz yaşını bitirmemiş olanlar hakkında aşağıda yazılı şekillerde ceza tâyin olunur :

1. İdam cezası yerine yirmi seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezası;
2. Müebbet ağır hapis yerine on beş seneden yirmi seneye kadar ağır hapis cezası verilir.
3. Diğer cezaların üçte birine kadarı indirilir.
4. Âmme hizmetlerinden memnuiyet ve emniyeti umumiye nezareti altına alınmak cezaları tatbik edilmez.

Cezanın çektirilmesine başladığı zaman on sekiz yaşını bitirmemiş olanlar hakkında hürriyeti bağlayıcı cezalar para cezasından çevrilmiş olsa dahi, onlara mahsus ceza evlerinde veya büyüklere mahsus ceza evlerinin hususi kısımlarında çektirilir. Bunlar on sekiz yaşını geçtikleri zaman eğer mahkûm oldukları ceza müddeti üç seneden ve geri kalan müddeti iki seneden fazla ise büyük mahkûmların buldukları ceza evlerine naklolunurlar. Ancak bunlardan, geçirdikleri müddet içindeki hal ve durumlarına göre münasip görülenler hususi ceza evinde veya büyüklere mahsus ceza evlerinin hususi kısımlarında alkonulabilirler.

Hükmün infazına başladığı tarihte on sekiz yaşını bitirmiş ve mahkûm oldukları ceza müddeti üç seneden az bulunmuş olup da geçmişteki hallerine nazaran hususi ceza evinde veya büyüklere mahsus ceza evlerinin hususi kısımlarında bulundurulmaları daha uygun görülenlerin cezaları bu evlerde çektirilir.

Madde 56. — Hüküm zamanında 65 yaşını doldurmuş olanlar hakkında idam cezası yerine 30 sene ağır hapis ve müebbet ağır hapis cezası yerine 24 sene ağır hapis cezası hükmolunur.

Sair hallerde cezanın altıda biri indirilir.

Madde 59. — Kanuni tahfif sebeplerinden ayrı olarak mahkemece her ne zaman fail lehine cezayı hafifletecek takdirî sebepler kabul edilirse idam cezası yerine müebbet ağır hapis ve müebbet ağır hapis yerine 30 sene ağır hapis cezası hükmolunur.

Diğer cezalar altıda birden fazla olmamak üzere indirilir.

Madde 68. — Bir kimse mütaaddit suçlardan dolayı Hüküm veya Ceza Kararnameyle mahkûm edilirse cezalar bu her hükümlerine göre icra ettirilir

Madde 69. — Bir Hüküm veya Ceza Kararnamesinden sonra aynı kimsenin bu mahkûmiyetten önce veya sonra işlediği bir suçtan dolayı mahkûm edilmesi halinde cezaların içtimai hükümleri tatbik olunur.

Madde 70. — Birden ziyade müebbet ağır hapse mahkûmiyet halinde idam cezası verilir.

Madde 71. — Aynı neviden şahsi hürriyeti bağlayan muvakkat cezalara mahkûmiyet halinde bu cezaların mecmuu tatbik olunur.

24 seneden aşağı olmamak üzere en az iki ağır hapis cezasına mahkûmiyet halinde müebbet ağır hapis cezası tatbik olunur.

Madde 72. — Aynı neviden para cezalarına mahkûmiyet halinde bu cezaların mecmuu tatbik olunur.

Madde 73. — Cezalardan biri müebbet ağır hapis ve diğeri şahsi hürriyeti bağlayıcı muvakkat bir ceza ise, ilâve edilecek cezanın nevi ve miktarına göre on gündenden az ve üç seneden fazla olmamak üzere geceli gündüzlü bir hücrede tecrit edilmek suretiyle müebbet ağır hapis cezası tatbik olunur.

Madde 74. — Başka neviden hürriyeti bağlayıcı muvakkat cezalara mahkûmiyet halinde bu cezaların hepsi ayrı ayrı ve tamamen tatbik olunur.

İnfazda ağır hapis, hapis, hafif hapis ve sürgün sırası takip edilir.

Madde 75. — Başka neviden para cezalarına mahkûmiyet halinde bu cezaların hepsi ayrı ayrı tamamen tatbik olunur.

Para cezaları sair cezalarla birleştiği takdirde de hepsi ayrı ayrı ve tamamen tatbik olunur.

Madde 76. — Fer'î cezalar ve mahkûmiyetin bütün diğeri cezai neticeleri her ceza hakkında ayrı ayrı tâyin ve tatbik olunur.

Madde 77. — 1) Aynı neviden şahsi hürriyeti bağlayıcı muvakkat cezaların birleştirilmesi halinde tatbik edilecek ceza ağır hapiste 36, hapiste 25, sürgünde 15, hafif hapiste 10 seneyi geçemez.

2) Başka neviden şahsi hürriyeti bağlayıcı muvakkat cezaların mecmuu otuz seneyi geçemez. Bu haddi aşan ceza miktarı sırası ile sürgün, hafif hapis, hapis ve ağır haptisten tenzil edilir.

3) Ağır para cezası ile hafif para cezası birleştiği takdirde çevrilecek cezanın nev'i haptistir.

4) Birleştirilen para cezalarının şahsi hürriyeti bağlayıcı bir cezaya çevrilmesi halinde bu ceza müddeti beş seneyi geçemez.

5) İçtima neticesinde tatbik olunacak muvakkat fer'î cezalar âmme hizmetlerinden memnuiyet cezasında 15, muayyen bir meslek ve sanatın icrasının tatilinde 6 seneyi geçemez.

6) Yukarıki fıkralarda yazılı yukarı hadlere balığ olan cezalara katî surette mahkûmiyetten sonra işlenen suçlardan dolayı verilecek cezalar aynen tatbik olunur.

Madde 87. — Geçen maddelerin tatbikatında :

1) Kabahat fiilinden dolayı sâdır olan hükümler bir cürüm vukuunda ve cürme mütaallik hükümler kabahat vukuunda;

2) Tedbirsizlik ve dikkatsizlik ve meslek ve sanatın icrası hususunda tecrübesizlik ve emirlerle nizamlara riayetsizlik neticesi olarak işlenen cürümler di-

ğ er cürümler mukabilinde ve sair cürümler bunlar mukabilinde;

3) Sırf askerî cürümler hakkında sâdır olan hükümler;

4) Bu kanunun 6 ncı babının birinci faslındaki 316, 317, 318, 319, 320, 324 ve 331 nci maddeleriyle ikinci faslındaki 332 ve 333 ncü ve 7 nci babın 3 ncü faslındaki 403 ve 404 ncü maddelerde yazılı hususlardan dolayı verilen hükümler müstesna olmak üzere yabancı memleket mahkemelerinden verilen hükümler; tekerrüre esas olamaz.

Madde 192. — Bir kimsenin namusunu veya şeref ve haysiyetini ihlâl edecek veya itibarını kıracak veya şöhret veya servetine zarar verebilecek bir hususu neşir vasıtasıyla ifşa etmek veya ifşa mahiyetinde olmaksızın bu yolda isnatlar da bulunmak tehdidiyle kendisinden para alanlar veya başka türlü menfaat istihsal edenler ve yahut para almaya veya menfaat istihsaline teşebbüs edenler bir seneden üç seneye kadar hapis ve 500 liradan 2 000 liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılırlar.

Madde 202. — Kendisine tevdi olunan veya vazife dolayısıyla muhafaza, murakabe veya mesuliyeti altında bulunan para veya para hükmündeki evrak ve senetleri veya sair malları zimmetine geçiren veya mal edinen memura beş seneden on seneye kadar ağır hapis cezası verilir ve hâsıl olan zarar kendisine ödetilir.

Zarar hafif ise ceza bir sene ağır hapisten başlar.

Eğer vâkı olan zarar muhakeme edilmezden evvel fail tarafından tamamiyle ödenmiş olursa ceza yarısına kadar indirilir ve eğer hüküm verilmezden evvel tamamiyle ödenirse cezanın üçte bir miktarı indirilir.

Madde 203. — Yukardaki maddede gösterilen fiil varidat ve masarifin terki mine veya murakabesine mahsus olan kayıtları, defterleri ve hesapları bililtizam intizamsız olarak tutmak veya tağyir veya tahrif etmek veya ortadan kaldırmak veya bu hesaplara ait sahih olmiyan bilânço ve başka evrak, defterler veya vesikalar göstermek yahut para bulunan gurup, torba veya paketlerin içindekileri hakikat hilâfında irae etmek, hâsılı ait olduğu daireleri aldatacak ve fiilin zâhire çıkmamasını temin edecek her türlü hile ve hud'a yapmak suretiyle vâkı olmuş ise faili on seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezası ile cezalandırılır. Bu fiilden dolayı hâsıl olan zarar kendisine ödettirilmekle beraber ayrıca bir misli kadar da ağır para cezası alınır. Zarar, muhakeme edilmezden evvel tamamiyle ödenirse ceza yarısına indirilir.

Madde 204. — Devlet emvalinin murakabesi veya teftişi ile mükellef olup da vazifelerini yapmayı ihmal ederek zimmetin vukuuna veya artmasına sebep olanlar bir aydan altı aya kadar hapis ve 500 liradan 5 000 liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılmakla beraber zararın ödenmesinden dahi hep birlikte mesul olurlar.

Madde 205. — Bir kimse Türkiye Devleti hesabına olarak almaya veya satmaya yahut yapmaya memur olduğu her nevi eşyanın alım veya satımında veya pahasında veya miktarında veya yapmasında fesat karıştırarak her ne suretle olursa olsun irtikâp eylerse on seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasıyla cezalandırılır ve zarar kendisine ödettirilir.

Madde 207. — Bir daire âmiri, kadrosundan muayyen olan memurları eksik kullanıp maaş veya ücretlerini tam alır yahut mevcut memurları asıl hizmetlerinden bütün bütün ayırıp kendi şahsi işlerinde kullanır veya kendi şahsi işle-

rinde kullandığı kimseyi kadroda bulunan bir işte gösterip maaş aldırırca üç seneden az olmamak üzere ağır hapis cezası ile cezalandırılır ve zarar kendisine ödettirilmekle beraber bir misli ağır para cezası da hükmolunur.

Madde 208. — Devlet memurlarından her kim, idaresine ve nezaretine memur oldukları işlerde Devlet için az veya çok eşya veya malzeme alım veya satımında gizli veya aşikâr, gerek doğrudan doğruya kendisi, gerek başkası vasıtasıyla veya ortaklık suretiyle kendi kazancı için ticaret eder veya imalât yahut inşaatı götürü şekilde deruhde edenlere ortak olursa üç seneden az olmamak üzere ağır hapis cezasıyla cezalandırılır.

Eğer bu gibi alışverişte komisyon alınır yahut nakid veya meskûkât mübadelesinde kazanç sağlanırsa ağır hapis cezası beş seneden az olamaz.

Madde 209. — Memurlardan her kim memuriyet sıfatını veya memuriyetine ait vazifeyi suiistimal suretiyle kendisine veya başkasına bigayrihakkın para itasına veya sair menfaatler temin veya vadine bir kimseyi icbar ederse beş seneden az olmamak üzere ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Fail, hâkim veya Cumhuriyet Müddeiumumisi veya bunların yardımcıları ile sorgu hâkimi ise ağır hapis cezası yedi seneden az olamaz.

Eğer bigayrihakkın ita veya vadolunan para veya menfaatin miktar veya kıymeti az ise cezanın üçte biri indirilir.

Madde 210. — Memurlardan her kim memuriyet sıfatını veya memuriyetine ait vazifeyi suiistimal suretiyle kendisine veya başkasına bigayrihakkın para itasına veya sair menfaatler temin veya vadine bir kimseyi ikna ederse üç seneden beş seneye kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Fail, hâkim veya Cumhuriyet Müddeiumumisi veya bunların yardımcıları ile sorgu hâkimi ise ağır hapis cezası beş seneden aşağı olamaz.

Eğer memur kanunen alınmaması lâzımgelen bir şeyi diğerinin hatasından bilistifade almış bulunursa bir seneden üç seneye kadar hapsolunur.

Eğer bigayrihakkın vait veya ita veya temin olunan para veya menfaat miktar veya kıymetçe az ise cezanın üçte biri indirilir.

Madde 212. — Kanun ve nizam hükümlerine göre yapmaya mecbur olduğu şeyi yapmak veya yapmamaya mecbur olduğu şeyi yapmamak için rüşvet alan veya bir vait veya taahhüt kabul eden kimse üç seneden on seneye kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Şu kadar ki neticede memurun mensup olduğu dairenin alâkalı bulunduğu mukavele veya taahhütlere girişilmiş veya memuriyet, maaş, nişan veya sair rütbe veya mansıplar tevcih edilmiş yahut kanun ve nizama muhalefet vukubulmuş ise ağır hapis cezası dört seneden aşağı olamaz.

Madde 213. — Kanun ve nizam hükümlerine göre yapmaya mecbur olduğu şeyi yapmamak veyahut yapmamaya mecbur olduğu şeyi yapmak için rüşvet alan veya bir vait veya taahhüt kabul eden kimse dört seneden on seneye kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Şu kadar ki, mürteşinin bu hareketi neticesinde memuriyet, maaş, nişan veya sair rütbe veya mansıplar tevcih edildiği veyahut hakkı ihlâl eden veya zarar veren bir hal vücuda gelmiş bulunduğu takdirde ağır hapis cezası beş seneden aşağı olamaz.

Madde 214. — Hâkimler, Cumhuriyet Müddeiumumileri ile bunların yardımcıları veya sorgu hâkimleri tarafından velev kanuni vazifelerini ihlâl etmiyecek

bir anlaşma zımında muhik ve meşru bir iş için rüşvet alınması beş seneden on seneye kadar ağır hapis cezasını istilzam eder. Kanun hilâfı muamele icrası için vâkı olacak irtişalarından dolayı cezanın en azı altı sene ağır hapidir.

Madde 215. — Rüşvet alarak meni muhakeme, beraet yolunda talepte bulunan veya karar veren Cumhuriyet Müddeiumumileri veya yardımcıları veya bu şekilde karar veya hüküm veren hâkimler veya hâkim yardımcıları veya sorgu hâkimleri yedi seneden az olmamak üzere ağır hapis cezası ile cezalandırılırlar.

Madde 220. — Yukarda sayılan kimselerden birine kanun hükmünce yapmaya memur olduğu şeyi yapmamak yahut yapmamaya mecbur olduğu şeyi yapmak için rüşvet, vait veya teklif veya ita eden kimsenin bu hareketi kanun ve nizama vukubulan muhalefetin derecesine ve istenilen şeyin kısmen veya tamamen yapılmış olup olmamasına göre bir seneden üç seneye kadar hapis ve 500 liradan 5 000 liraya kadar ağır para cezasını istilzam eder.

Madde 222. — Meşru ve hakka makrun bir maslahatın tesviyesi zımında rüşvet ita veya başka menfaatler temin eden râşiden vermiş olduğu meblâğ veya temin eylemiş olduğu menfaatlerin beş misli ağır para cezası alınır.

Madde 225. — Vazifesini ihlâl eden veya ihlâle tasaddi eyliyen müртеşiye hükmolunacak asıl cezadan maada aldığı paranın veya taahhüt olunan menfaatlerin miktar veya değerinin beş misli kendisinden ağır para cezası olarak alınır.

Muhik olmıyan bir menfaate hizmet emeliyle rüşvet veren kimselerin mahkûm olacakları cezalardan başka vermiş oldukları rüşvetin müsaderesine de hükmolunur.

Madde 227. — Vazifesine dâhil olmıyan bir hususun ifasına veya terkine muktedir ve binnefis tervici merama kaadir olmadığı halde olduğundan bahisle menfaat temin eyliyen şahıs bir seneden aşağı olmamak üzere hapsolunur ve kendisinden 500 liradan 2 000 liraya kadar ağır para cezası dahi alınır.

Bu kanunun 202, 203, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 212, 213, 214, 215, 216, 217, ve 227 nei maddeleriyle mahkûm olanlara aynı zamanda memuriyetten müebbeden mahrumiyet cezası da hükmolunur

Madde 228. — Devlet memurlarından her kim bir şahıs veya memur hakkında memuriyetine ait vazifeyi suiistimal ile kanun ve nizamın tâyin ettiği ahvalden başka suretle keyfî bir muamele yapar veya yapılmasını emreder veya ettirirse üç aydan bir seneye kadar hapse mahkûm olur ve bunda hususi bir maksadı mevcut olduğu anlaşılırsa cezası üçte bire kadar artırılır.

Memuriyetinin icrasında lüzumsuz yere sert muamelelerle bir şahsın kanun hükmüne veya Hükümetin emirlerine itaat etmemesine sebep olan memur dahi aynı ceza ile cezalandırılır.

Madde 230. — Her ne vesile ile olursa olsun memuriyet vazifesini yapmakta ihmal ve terahi eden veya âmirinin kanuna göre verdiği emirleri makbul bir sebep olmaksızın yapmıyan memur bir aydan altı aya kadar hapis ve yüz liradan 500 liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Bu ihmal ve terahiden veya âmirin kanuni emirlerini yapmamış olmaktan Devletçe bir mazarrat husule gelmiş ise derecesine göre üç aydan üç seneye kadar hapis cezası ile birlikte muvakkaten veya müebbeden memuriyetten mahrumiyet cezası da hükmolunur.

Her iki surette memurun terahisinden veya verilen emri yapmamasından şahıslarla her hangi bir zarar hâsıl olmuş ise o da başkaca ödettilir.

Madde 240. — Kanunda yazılı hallerden başka her ne suretle olursa olsun vazifesini suiistimal eden memur derecesine göre altı aydan üç seneye kadar haps olunur. Cezayı tahfif edecek sebeplerin vücudu halinde üç aydan bir seneye kadar hapis ve her iki halde 200 liradan 1 000 liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır ve her halde memuriyetten müebbeden veya muvakkaten mahrum edilir.

Madde 251. — Bir memur vazife esnasında bir kimse aleyhine bir cürüm işlerse kanunda yazılı olmayan hallerde o cürme kanunen terettüp eden ceza üçte birden yarısına kadar artırılır.

Madde 254. — Resmî meclisler âzasından veya Hükümet memurlarından biri hakkında vazifesine mütaallik bir işi yapmaya yahut yapmamaya icbar için şiddet veya tehdit gösteren kimse, bir seneden üç seneye kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Eğer fiil silâhla işlenmiş ise iki seneden beş seneye kadar hapis ve eğer iki kişiden ziyade silâhlı kimseler tarafından ittifak edilerek işlenir veya silâhsız ve ittifaksız olsa bile on ve daha ziyade toplanmış kimseler tarafından yapılsa verilecek ceza beş seneden aşağı olamaz.

Madde 258. — Bir memura veya ona yardım edenlere memuriyetine ait vazifeleri ifa sırasında cebir ve şiddet veya tehdit ile mukavemet eden kimse altı aydan iki seneye kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Eğer fiil, silâhla işlenmiş ise hapis cezası iki seneden üç seneye kadardır.

Eğer fiil, kendisini veya akrabasını hapis veya tevkiften kurtarmak maksadıyla vâkı olmuşsa birinci fıkradaki hal için iki aydan altı aya, ikinci fıkrada yazılı hal için dört aydan bir seneye kadar hapis cezası verilir.

Eğer memur haiz olduğu salâhiyet hududunu tecaviiz ederek veya keyfî hareketlerle bu muameleye sebebiyet vermiş ise fail hakkında geçen maddelerdeki ceza dörtte bir kadar indirileceği gibi icabına göre ceza büsbütün de kaldırılabilir.

254, 255, 256 ve 257 nci maddelerle yukarıki fıkralarda yazılı fiiller, İcra Vekilleri Heyetinden bir vekil aleyhinde işlenirse tâyin edilecek ceza yarı nispette artırılarak hükmolunur.

Madde 264. — Her kim ait olduğu merciden ruhsat almaksızın dinamit veya bomba veya buna benzer yıkıcı ve öldürücü alet veya barut ve sair ateşli ceza veya memnu silâh veya bunlara mahsus fişek yapar veya bunları yabancı memleketten Türkiye'ye sokar veya sokmaya vasıta olur veya memleket içinde bir yerden diğer bir yere götürür veya yollar veya götürmeye bilerek tavassut ederse bir seneden üç seneye kadar haps olunur ve kendisinden 500 liradan 5 000 liraya kadar ağır para cezası alınır.

Ruhsatsız bu gibi şeyleri taşıyanlar veya bulduranlar veya satanlar veya satılığa çıkaranlar veya alanlar altı aydan bir seneye kadar hapis ve 200 liradan 1 000 liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılırlar.

Şu kadar ki, 265 nci maddenin 2, 3 numaralı bentlerinde yazılı memnu silâhları ruhsatsız olarak bulduranlar (100) liradan (500) liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılırlar.

Hâtıra teşkil eden veya antika olan memnu silâhlar için istenilen ruhsatın.

verilmesi mecburidir. Bu ruhsat silâhın sahibinde bırakılmasına müsaadeyi tazammun edip üstte taşınmasına cevaz vermez.

Madde 266. — Bir kimse resmî sıfatı haiz olan bir memurun huzurunda ve ifa ettiği vazifeden dolayı şeref veya şöhretine veya vakar ve haysiyetine kavlen veya fiilen taarruz ve hakarete bulunursa aşağıda gösterilen suretlerle cezalandırılır :

1. Hakaret ve taarruz asker veya jandarma efradından veya iki veya üçüncü bentlerde mezkûr memurlardan gayri memurinden biri aleyhinde ise bir aydan altı aya kadar hapis ve 150 liradan 250 liraya kadar ağır para cezası ile mahkûm edilir.

2. Hakaret ve taarruz asker veya jandarma zâbitanından veya polis komiserlerinden veya âmirlerinden yahut umumi meclis veya belediye meclisi âzalarından biri aleyhinde ise iki aydan iki seneye kadar hapis ve 250 liradan 500 liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

3. Hakaret ve taarruz Büyük Millet Meclisi âzaları ile temsil sıfatını veya emir ve idare salâhiyetini haiz rüesadan veya hâkim ve Cumhuriyet Müddei-umumileriyle bunların yardımcıları veya sorgu hâkimlerinden biri aleyhinde vâkı olursa üç aydan otuz aya kadar hapis ve 500 liradan 750 liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Eğer birinci fıkradaki hakaret fiili maddei mahsusa tâyin ve isnadiyle vâkı olursa :

Bir numaralı bentteki halde dört aydan üç seneye kadar hapis ve 300 liradan 3 000 liraya kadar ağır para cezasına;

İki numaralı bentteki halde beş aydan üç seneye kadar hapis ve 400 liradan 3 000 liraya kadar ağır para cezasına;

Üç numaralı bentteki halde altı aydan üç seneye kadar hapis ve 500 liradan 3 000 liraya kadar ağır para cezasına;

hükmolünür.

Madde 268. — Bir kimse kavlen veya fiilen her ne suretle olursa olsun adlî, idari, siyasi veya askerî resmî bir heyet huzurunda veya bir hâkimin duruşma yaptığı sırada veya duruşmaya mütaallik karar ve hükmün tefhimini mütaakıp şeref ve haysiyetine veya vakarına tecavüz ve hakarete bulunursa altı aydan üç seneye kadar hapis cezasına mahkûm edilir.

Eğer fiil maddei mahsusa tâyin ve isnadiyle vâkı olursa verilecek hapis cezası sekiz aydan aşağı olamaz.

266 ncı madde ile bu maddede beyan olunan fiiller bu iki maddede gösterilen heyet veya memurlara hitap edilen veya hitap edildiği anlaşılan telgraf, telefon, mektup, resim veya her hangi bir yazı vasıtası ile işlendiği takdirde de aynı ceza verilir.

Madde 271. — Her kim resmî sıfatı haiz olan bir memura vazifesini icra ederken veya icra ettiği vazifeden dolayı cismen eza verecek veya hastalığını mucip olacak müessir bir fiil işlerse 456 ncı maddeye göre verilecek cezalar aşağıda gösterilen suretlerle artırılır :

1. Eğer memur 266 ncı maddenin 1 ncı bendinde gösterilen kimselerden ise ceza üçte birden yarıya kadar, 2 ncı bendinde gösterilen kimselerden ise bir misli ve 3 ncü bendinde gösterilen kimselerden ise iki misli artırılır.

2. Eğer fiil 268 ncı maddede yazılı hal ve zamanlarda işlenmiş olursa fiilin istilzam ettiği cezaya üç misli zammolunur.

Hiçbir halde yapılacak zam altı aydan aşağı olamaz. Bu maddede yazılı halde takibat şikâyete bağlı değildir.

Madde 273. — Kanunun hususi hükümler ile tasrih eylediği ahvalin haricinde her kim Büyük Millet Meclisi âzası ile temsil sıfatını ve emir ve idare salâhiyetini haiz rüesadan veya diğer Devlet memurlarından biri aleyhine sıfat ve hizmetlerinden dolayı bir cürüm işlerse o cürüm için kanunen muayyen olan ceza altında birden üçte bire kadar artırılır.

İcra Vekilleri Heyeti âzalarından biri aleyhinde sıfat veya hizmetlerinden dolayı işlenen suçlarda takibat yapılması şikâyete bağlı değildir.

Ancak cumhuriyet müddeiumumisi takibata başlamazdan evvel mağdurun yazılı muvafakatini alır.

Hüküm kesinleşinceye kadar muvafakatini geri alınması halinde hukuku âmme dâvası sukut eder.

Madde 311. — Bir suçun işlenmesini aleni olarak tahrik eden kimse aşağıda yazılı şekillerde cezalandırılır :

1. Eğer tahrik ettiği cürmün cezası muvakkat ağır hapsin üstünde bir ceza ise üç seneden beş seneye kadar ağır hapis;
2. Muvakkat ağır hapis veya hapis cezasını müstelzim ise fiilin nev'ine göre üç seneye kadar hapis;
3. Sair hallerde 500 liraya kadar ağır para cezası.

Tahrik, gazete veya mecmua ile veya sair tabı aletleriyle veya elle yazılıp çoğaltılarak yayınlanan ve dağıtılan yazılar ile ve umumi yerlerde levha ve ilân asmak suretiyle olursa yukardaki bentler uyarınca suçlu hakkında tâyin olunacak ağır hapis ve hapis cezaları bir misli artırılır. Para cezası hükmolunacak hallerde bu ceza suçun nev'ine göre 25 liradan 1 000 liraya kadar ağır para cezası olmak üzere tâyin olunur.

Yukarda 2 ve 3 sayılı bentlerde beyan olunan hallerde ceza tahrik olunan suç için muayyen olan cezanın en yukarı haddini geçemez.

Aleni tahrik neticesi olarak istenilen suç işlenir veya suçun icrasına teşebbüs edilirse tahrikçiler, asıl suçlular ile aynı derecede ceza görürler.

Madde 312. — Kanunun cürüm saydığı bir fiili açıkça öven veya iyi gördüğünü söyleyen veya halkı kanuna itaatsizliğe veyahut cemiyetin muhtelif sınıflarını umumun emniyeti için tehlikeli bir tarzda kin ve adavete tahrik eyliyen kimse üç aydan bir seneye kadar hapis ve 50 liradan 500 liraya kadar ağır para cezasına mahkûm olur.

Yukarıki fıkrada yazılı suçları neşir yolu ile işliyenlere verilecek ceza bir misli artırılır.

Madde 403. — 1) Uyuşturucu maddeleri ruhsatsız veya ruhsata aykırı olarak imal, ithal veya ihraç veyahut bu fiillere teşebbüs edenler on seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezası ile birlikte istihsal mıntakaları dışında ve polis teşkilâtı bulunan kaza merkezlerinden birinde infaz edilmek ve bu müddet içinde emniyeti umumiye nezareti altında bulundurulmak üzere üç seneden beş seneye kadar sürgün ve uyuşturucu maddenin her gram veya küsuru için 10 lira ağır para cezası ile cezalandırılırlar. Şu kadar ki hükmedilecek para cezası 1 000 liradan aşağı olamaz.

2. Yukarıki bentte gösterilen uyuşturucu madde eroin, kokain, morfin veya esrar ise faile müebbet ağır hapis cezası verilir.

3. Uyuşturucu maddeleri memleket içinde ruhsatsız veya ruhsata aykırı

olarak satanlar veya satışa arzedenler veya satınalanlar veya yanında yahut başka bir yerde bulunduranlar veya bu maddeleri parasız devredenler veya bu suretle devralanlar veya sevk veya nakledenler veya bunların alınıp satılmasına veya devrine veya her ne suretle olursa olsun tedarikine vasıta olanlar, beş seneden az olmamak üzere ağır hapis cezasıyla birlikte istihsal mıntakaları dışında ve polis teşkilâtı bulunan kaza merkezlerinden birinde infaz edilmek ve bu müddet içinde emniyeti umumiye nezareti altında bulundurulmak üzere iki seneden beş seneye kadar sürgün ve uyuşturucu maddenin her gram veya küsuru için 10 lira ağır para cezasıyla cezalandırılır. Şu kadar ki hükmedilecek para cezası 500 liradan aşağı olamaz.

4. Eğer geçen bentteki fiil eroin, kokain, morfin veya esrara taallük ederse ağır hapis cezası on seneden ve ağır para cezası 1 000 liradan ve sürgün cezası üç seneden eksik olamaz.

5. Yukarıki bentlerde yazılı cürümleri işlemek maksadiyle teşekkül vücuda getirenlerle bu teşekkülleri idare edenlere veya bunlara dâhil olanlara beş seneden az olmamak üzere ağır hapis cezası verilir.

İki ve daha ziyade kimselerin bu cürümleri işlemek için anlaşmaları teşekkül sayılır.

Cürmün; teşekkül vücuda getirenlerle idare edenler veya bu teşekküle dâhil bulunanlar tarafından işlenmesi halinde birinci, üçüncü ve dördüncü bentlerde yazılı cezalar bir misli artırılarak hükmolunur. İkinci bentteki halde failere idam cezası verilir.

6. Birinci, üçüncü ve dördüncü bentlerde yazılı cürümler, bu cürümleri meslek, sanat veya maişet vasıtası haline getirenlerle aralarında anlaşma ve irtibat olmaksızın iki veya daha ziyade kimseler tarafından toplu olarak işlenirse hükmolunacak cezalar yarı nispetinde artırılır. İkinci bentte gösterilen halde idam cezası verilir.

7. 18 yaşını bitirmiyen küçükleri veya ceza ehliyetini haiz bulunmayanları birinci, üçüncü ve dördüncü bentlerde yazılı cürümleri işlemekte kullanan kimseler hakkında asıl fail için tertip olunacak ceza altında bir nispette artırılır ve ikinci bentteki halde idam cezası verilir.

Birinci, ikinci bentlerle beşinci, altıncı ve yedinci bentlerin idam cezası tertip veya bu cezalar yerine başka bir ceza tâyin olduğu hallerde failin bilcümle menkul ve gayrimenkul mallarının müsaderesine dahi hükmolunur.

Madde 404. — 1. Mahsus bir yer tedariki ile veya başka surette bir veya daha ziyade kimseleri celbederek uyuşturucu maddelerin kullanılmasını kolaylaştıranlarla bu maddeleri 18 yaşını bitirmiyen küçüklerle veya görülür şekilde aklen mâlûl olanlara veya müptelâlarına verenler hakkında 403 ncü maddenin 3 ve 4 ncü bentlerinde yazılı cezalar altında bir nispetinde artırılarak hükmolunur.

2. Uyuşturucu maddeleri kullananlarla bu maksatla yanında bulunduranlar üç seneden beş seneye kadar hapis ve 100 liradan 1 000 liraya kadar ağır para cezasına mahkûm edilirler.

Mükerrirler hakkında hapis ve para cezasından maada istihsal mıntakaları dışında ve polis teşkilâtı bulunan kaza merkezlerinden birinde infaz edilmek ve bu müddet içinde emniyeti umumiye nezareti altında bulundurulmak ve bir seneden aşağı olmamak üzere sürgün cezası da verilir.

Uyuşturucu maddeleri kullanan kimsenin alışkanlığı iptilâ derecesinde ise salâhı tibben tebeyyün edinceye kadar hastanede muhafaza ve tedavisine hükmolunur. Hastane bulunmayan yerlerde ise bu kabîl kimseler hastane bulunan yerlere sevk edilirler.

Alışkanlığı iptilâ derecesine vardığı tıbben tesbit edilenlerin hastanede muhafaza ve tedavilerine, salâhiyetli mahkemece tahkikatın her safhasında karar verilebilir.

Uyuşturucu maddeler alışkanlığını iptilâ derecesine vardiyanlar hakkında altı aydan bir seneye kadar emniyeti umumiye nezareti altında bulundurulmak cezası da hükmolunur.

3. 403 ncü madde ile bu maddede yazılı cürümlerden birine iştirak etmiş olan kimse resmî makamlar tarafından haber alınmadan évvel keyfiyeti ve cürüm ortaklarını ve uyuşturucu maddeleri sakladığı veya imal eylediği yerleri mercilerine haber vererek bunların yakalanmalarını ve elde edilmelerini kolaylaştırırsa fiiline terettüp eden cezadan muaf tutulur.

Bu cürümler haber alındıktan sonra cürmün meydana çıkmasına veya şeriklerinin yakalanmasına hizmet ve yardım eden kimseler hakkında idam cezası on beş ve müebbet ağır hapis cezası on seneden aşağı olmamak üzere ağır hapse çevrilebilir ve diğer cezalar yarıya indirilebilir.

Madde 406. — 1. 403 ncü maddede yazılı fiilleri işliyenler tabip, veteriner, kimyager, eczacı, diş tabibi, dişçi, ecza ticarethanesi sahibi, mesul müdürü, sivil ve askerî sağlık memurları, ebe, hemşire veya hastabakıcı iseler o maddedeki müebbet ağır hapis cezası idam cezasına çevrilir ve muvakkat ağır hapis, ağır para cezası ve sürgün cezaları üçte birden yarıya kadar artırılır. Faile aynı zamanda müebbeden memuriyet veya meslekten mahrumiyet cezası dahi hükmolunur.

2. 403 ncü maddede ve 404 ncü maddenin 1 nei bendinde yazılı cürümler her nevi nakil vasıtalarında veya umuma açık yerlerde bunların sahip ve müstahdemleri veya memuriyet vazife ve nüfuzunu suiistimal suretiyle memur ve müstahdemler tarafından işlenirse o madde ve bentteki müebbet ağır hapis cezası idam cezasına çevrilir ve muvakkat ağır hapis, ağır para cezası ve sürgün cezaları bir misli artırılarak hükmolunur ve faile müebbeden memuriyetten mahrumiyet veya meslek ve sanatın icrasının tatili cezası dahi hükmolunur.

• Madde 407. — Geçen maddelerde yazılı fiillerden dolayı şahısların hastalanması veyahut yara ve berelenmesi gibi sıhhatçe bir ârıza vukubulduğu takdirde ölüm ve müebbeden ağır hapsi müstelzim ahvalin gayrısında ceza üçte birden yarısına kadar çoğaltılır. Eğer fiil birkaç kişinin hastalığına sebep olmuş ise birinci fıkrada beyan olunan ceza bir mislinden aşağı olamaz.

Eğer fiil bir kimsenin ölümüne sebep olmuş ise faile idam cezası verilir.

Madde 414. — Her kim 15 yaşını bitirmiyen bir küçüğün ırzına geçerse beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasına mahkûm olur.

Eğer fiil cebir ve şiddet veya tehdit kullanılmak suretiyle veya akıl veya beden hastalığından veya failin fiilinden başka bir sebepten dolayı veya failin kullandığı hileli vasıtalarla fiile mukavemet edemeyecek bir halde bulunan bir küçüğe karşı işlenmiş olursa ağır hapis cezası on seneden aşağı olamaz.

Madde 415. — Her kim 15 yaşını bitirmiyen bir küçüğün ırz ve namusuna tasaddivi mutazammın bir fiil ve harekette bulunursa iki seneden dört seneye ve bu fiil ve hareket yukarıki maddenin ikinci fıkrasında yazılı şartlar içinde olursa üç seneden beş seneye kadar hapsolunur.

Madde 416. — On beş yaşını bitiren bir kimsenin cebir ve şiddet veya tehdit kullanmak suretiyle ırzına geçen veyahut akıl veya beden hastalığından veya kendi fiilinden başka bir sebepten veya kullandığı hileli vasıtalarla dolayı fiile

mukavemet edemeyecek bir halde bulunan bir kimseye karşı bu fiili işliyen kimse yedi seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Yine bu suretle ırz ve namusa tasaddiyi tazammun eden diğer bir fiil ve harekette bulunursa üç seneden beş seneye kadar hapsolunur.

Reşit olmıyan bir kimse ile rızasıyla cinsî münasebette bulunanlar fiil daha ağır cezayı müstelzim bulunmadığı takdirde altı aydan üç seneye kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Madde 418. — Yukarıki maddelerde yazılı fiil ve hareketler mağdurun ölümlünü mucip olursa faile idam cezası verilir.

Eğer bu fiil ve hareketler bir marazın sırayetini veya mağdurun sıhhatine sair büyük bir nakîsa irasını veya mâlûliyet veya mâyubiyetini müstelzim olursa cezanın yarısı ilâve edilerek hükmolunur.

Madde 419. — Alenen hayasızca vaz'u harekette bulunanlar on beş günden iki aya ve o suretle cinsî münasebette bulunanlar altı aydan bir seneye kadar hapis ve bu fıkrada yazılı hallerde ayrıca 100 liradan 500 liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılırlar.

Madde 421. — Kadınlara ve genç erkeklere söz atanlar üç aydan bir seneye ve sarkıntılık edenler altı aydan iki seneye kadar hapsolunur.

Madde 429. — Her kim cebir ve şiddet veya tehdit veya hile ile şehvet hissi veya evlenme maksadiyle reşit olan veya reşit kılınan bir kadını kaçırmak veya bir yerde alırsa üç seneden on seneye kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Kaçırılan kadın evli ise ağır hapis cezası yedi seneden aşağı olamaz.

Madde 430. — Her kim cebir ve şiddet veya tehdit veya hile ile şehvet hissi veya evlenme maksadiyle reşit olmıyan bir kimseyi kaçırmak veya bir yerde alırsa beş seneden on seneye kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Eğer reşit olmıyan kimse, cebir ve şiddet veya tehdit veya hile olmaksızın kendi rızası ile şehvet hissi veya evlenme maksadiyle kaçırılmış veya bir yerde alıkonulmuş ise ceza altı aydan üç seneye kadar hapistir.

Madde 431. — Kaçırılan kimse on iki yaşını doldurmamış ise fail, cebir ve şiddet veya tehdit veya hile kullanmamış olsa dahi cezası beş sene ağır hapisten aşağı olamaz.

Madde 439. — Cebren kaçırmak sırasında veya bu yüzden kaçırılan kimse yaralanmış olursa yarasının derecesine göre ceza üçte birden bir misline kadar artırılır ve eğer ölürse fail idam cezası ile cezalandırılır.

Madde 440. — Zina eden karı hakkında altı aydan üç seneye kadar hapis cezası tertip olunur.

Karının evli olduğunu bilerek bu fiilde ortak olan kimse hakkında da aynı ceza hükmolunur.

Madde 441. — Karısı ile birlikte ikamet etmekte olduğu evde yahut herkesce bilinecek surette başka yerde karı koca gibi geçinmek için başkası ile evli olmıyan bir kadını tutmakta olan koca hakkında altı aydan üç seneye kadar hapis cezası hükmolunur.

Erkeğin evli olduğunu bilerek bu fiilde şerik olan kadın hakkında da aynı ceza verilir.

Madde 442. — Yukarıki maddelerde yazılı cürümlerin işlendiği sırada karı

ve koca birbirinden nikâh baki olduğu halde hâkimin hükmü ile ayrılmış veya biri diğerini terketmiş ise her birinin cezası üç aydan bir seneye kadar haptir.

Madde 448. — Her kim, bir kimseyi kasten öldürürse 24 seneden 30 seneye kadar ağır hapis cezasına mahkûm olur.

Madde 449. — Adam öldürmek fiili :

1. Karı, koca, kardeş, babalık, analık, evlâtlık, üvey ana, üvey baba, üvey evlât, kayınbaba, kaynana, damat ve gelinler hakkında işlenirse;
  2. Vazifesini yaptığı sırada veya vazifesini yapmasından dolayı Devlet memurlarından biri aleyhine icra olunursa;
  3. Zehirlemek suretiyle yapılırsa;
- fail, müebbet ağır hapis cezasına mahkûm olur.

Madde 450. — Öldürmek fiili :

1. Usul ve fîrudan biri aleyhine işlenirse;
  2. Büyük Millet Meclisi âzalarından biri aleyhine ika edilirse;
  3. Canavarca bir his sevki ile veya işkence ve tazip ile ika edilirse;
  4. Taammüden icra olunursa;
  5. Birden ziyade kimseler aleyhine işlenirse;
  6. Yangın, su baskını ve gark gibi yedinci babın birinci faslında beyan olunan vasıtalarla yapılırsa;
  7. Velevki husule gelmiş olmasın diğer bir suçtu hazırlamak veya kolaylaştırmak veya işlemek için ika olunursa;
  8. Bir suçtan hâsıl olacak faydayı elde etmek veya bu gayeye vâsıl olmak maksadiyle yapılan ihzaratı saklamak için veya takip edilen gayeye vâsıl olamaktan mütevellit infial ile işlenmiş olursa;
  9. Bir suçtu gizlemek veya delil ve emarelerini ortadan kaldırmak veya kendisinin yahut başkasının cezadan kurtulmasını temin maksadiyle vukua getirilirse;
  10. Kan gütme saikiyle işlenirse;
- fail, idam cezasına mahkûm edilir.

Madde 452. — Katil kastıyla olmıyan darp ve cerh veya bir müessir fiilden telefi nefis husule gelmiş olursa fail, 448 nci maddede beyan olunan ahvalde sekiz, 449 ncu maddede yazılı ahvalde on ve 450 nci maddede muharrer ahvalde on beş seneden aşağı olmamak üzere muvakkat ağır hapse mahkûm olur.

Eğer telefi nefis failin fiilinden evvel mevcut olup da failce bilinmiyen ahvalin birleşmesi veyahut failin iradesinden hariç ve gayrimelhuz esbabın inzihamı ile vukua gelirse, 448 nci maddede beyan olunan ahvalde beş seneden, 449 ncu maddede muharrer ahvalde yedi seneden ve 450 nci maddede yazılı ahvalde fail on seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Madde 455. — Tedbirsizlik veya dikkatsizlik veya meslek ve sanatta acemilik veya nizamata ve evamir ve talimata riayetsizlik ile bir kimsenin ölümüne sebebiyet veren şahıs iki seneden beş seneye kadar hapse ve 250 liradan 2 500 liraya kadar ağır para cezasına mahkûm olur.

Eğer fiil birkaç kişinin ölümünü mucip olmuş veya bir kişinin ölümü ile beraber bir veya birkaç kişinin de mecruhiyetine sebebiyet vermiş ve bu yaralanma 456 nci maddenin 2 nci fıkrasında beyan olunan derecede bulunmuş ise dört seneden on seneye kadar hapis ve 1 000 liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezası ile mahkûm olur.

Madde 456. — Her kim katil kasdiyle olmaksızın bir kimseye cismen eza verir veya sıhhatini ihlâl e yahut akli melekelerinde teşevvüş husulüne sebep olursa altı aydan bir seneye kadar hapsolunur.

Fiil, havastan veya âzadan birinin devamlı zaafını yahut söz söylemekte devamlı müşkülâtı veya çehrede sabit bir eseri yahut yirmi gün ve daha ziyade akli veya bedenî hastalıklardan birini veya bu kadar müddet mûtat iştigallerine devam edememesini mucip olmuş veya hayatını tehlikeye mâruz kılmış veya gebe bir kadın aleyhine işlenip de vaktinden evvel çocuk doğmasını intaç etmiş ise ceza iki seneden beş seneye kadar haptir.

Fiil, katî veya muhtemel surette iyileşmesi kabil olmayacak derecede akıl veya beden hastalıklarından birini yahut havastan veya el yahut ayaklardan birinin veya söylemek kudretinin yahut çocuk yapmak kabiliyetinin ziyasını mucip olmuş veya âzadan birinin tatilini yahut çehrenin daimî değişikliğini veya gebe bir kadına karşı ika olunup da çocuğun düşmesini intaç eylemiş ise ceza beş seneden on seneye kadar ağır haptir.

Eğer fiil, hiçbir hastalığı veya mûtat iştigallerden mahrumiyeti mucip olmamış yahut bu haller on günden ziyade uzamamış ise takibat icrası mutazarrırın şikâyetine bağlı olmak şartıyla fail hakkında iki aydan altı aya kadar hapis veya 200 liradan 2 500 liraya kadar ağır para cezası hükmolunur.

Bu fiil, 457 nci maddede yazılı vasıtalarla işlenirse takibat icrası şikâyete bağlı değildir.

Madde 457. — 456 nci maddede yazılı fiillere 449 ncu maddenin birinci ve üçüncü bentlerinde yazılı hal inzımam eder yahut fiil gizli veya aşikâr bir silâh ile veya aşındırıcı ecza ile işlenmiş olursa asıl ceza üçte birden yarıya kadar artırılır.

Eğer fiilde 450 nci maddenin 5 nci bendinde yazılı hal müstesna olmak üzere diğer bentlerindeki hallerden biri birleşirse bu birleşen fiil hakkında 78 nci madde hükmü cari olmak şartıyla ceza yarı nispetinde çoğaltılır.

Madde 462. — Yukarda geçen iki fasılda beyan olunan fiiller, zinayı icra halinde veya gayrimeşru cinsî münasebette bulunduğu esnada meşhuden yakalanan veya zina yapmak veya gayrimeşru cinsî münasebette bulunmak üzere yahut henüz zina yapmış veya gayrimeşru cinsî münasebette bulunmuş olduğunda zevahire göre şüphe edilmeyecek surette görünen bir koca veya karı yahut kız kardeş veya fîrudan biri yahut bunların müşterek faili veya her ikisi aleyhinde karı veya koca yahut usulden biri veya erkek veya kız kardeş tarafından işlenmiş olursa fiilin muayyen olan cezası sekizde bire indirilir ve ağır hapis cezası hapis cezasına tahvil olunur.

Müebbet ağır hapis cezası yerine dört seneden sekiz seneye ve idam cezası yerine de beş seneden on seneye kadar hapis cezası verilir.

Madde 464. — Yukarıki maddede yazılı ahval müstesna olmak ve ferden irtikâp edilmiş cürümler münasebetiyle hükmedilecek daha ağır cezalara hâlel gelmemek şartıyla bir kavgada bir şahıs ölmüş olur yahut yaralanmış bulunursa o şahsa karşı kavga esnasında el uzatmış olanlardan her biri aşağıdaki tertip dairesinde cezalandırılır :

1. Adam ölmüş veya ölümü intaç eden bir yara ika edilmiş ise iki seneden beş seneye kadar hapis;

2. Ahvali sairedede ceza üç aydan iki seneye kadar haptir. Şu kadar ki bu ceza fail hakkında münferiden cürüm işlemiş olması halinde verilecek cezanın yarısını tecavüz edemez;

3. Maktul ve mecruha karşı el dokundurmuş olmayıp da yalnız kavgaya dâhil olanlar altı aya kadar hapsolunur;

4. Kavganın hudusuna sebebi asli olanlar hakkında yukarda beyan olunan cezalar üçte bir miktar artırılır.

Madde 466. — Kavgada korkutmak için silâh çeken bir aydan altı aya ve silâh boşaltan iki aydan bir seneye kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Madde 468. — Bir kadının rızası olmaksızın çocuğunu düşürten kimseye yedi seneden 12 seneye kadar hapis cezası verilir.

Rızası ile bir kadının çocuğunu düşürten kimseye iki seneden beş seneye kadar hapis cezası verilir. Çocuğu düşürmeye rıza gösteren kadına da aynı ceza verilir.

Aşağıdaki hallerde birinci fıkra hükmü tatbik olunur :

1. Eğer kadın 14 yaşından küçükse veya her ne suretle olursa olsun irade veya idrak kabiliyetinden mahrum ise;

2. Eğer rıza şiddet veya tehdit veya telkin veyahut iğfal ile elde edilmiş olursa.

Birinci fıkrada yazılı fiil kadının ölümüne sebep olmuş ise ceza on beş seneden yirmi seneye ve bedenî bir zararı mucip olmuş ise on seneden on beş seneye kadar ağır hapis cezası verilir.

İkinci fıkrada yazılı fiil kadının ölümüne sebep olmuş ise beş seneden on iki seneye ve bedenî bir zararı mucip olmuş ise üç seneden sekiz seneye kadar ağır hapis cezası verilir.

Madde 480. — Her kim toplu veya dağınık ikiden ziyade kimse ile ihtilât ederek diğer bir şahıs hakkında bir maddei mahsusa tâyin ve isnadı suretiyle halkın hakaret ve husumetine mâruz kılacak yahut namus ve haysiyetine dokunacak bir fiil isnat ederse üç aydan üç seneye kadar hapse ve 200 liradan 2 000 liraya kadar ağır para cezasına mahkûm olur.

Bu fiil kendisine tecavüz olunan kimse yalnız olsa bile huzurunda yahut kendisine hitaben yazılıp gönderilmiş bir mektup, telgraf, resim veya her hangi bir yazı veya telefonla işlenirse failin göreceği ceza dört aydan üç seneye kadar hapis ve 250 liradan 2 500 liraya kadar ağır para cezasıdır.

Kendisine tecavüz olunan kimsenin huzuru ile beraber alenen vâkı olursa ceza beş aydan üç seneye kadar hapis ve 300 liradan 3 000 liraya kadar ağır para cezasıdır.

Bu cürüm umuma neşir veya teşhir olunmuş yazı veya resim veya sair neşir vasıtasıyla irtikâp olunmuş ise failin göreceği ceza altı aydan üç seneye kadar hapis ve 1 000 liradan 5 000 liraya kadar ağır para cezasıdır.

Madde 482. — Her kim toplu veya dağınık ikiden ziyade kimse ile ihtilât ederek her ne suretle olursa olsun bir kimsenin namus veya şöhret veya vakar ve haysiyetine taarruz eylerse üç aya kadar hapis ve 50 liradan 500 liraya kadar ağır para cezasıyla mahkûm olur.

Bu fiil, kendisine tecavüz olunan kimse yalnız olsa bile huzurunda yahut kendisine hitap edilen veya hitap edildiği anlaşılan telgraf, telefon, mektup, resim veya her hangi bir yazı vasıtasıyla işlenirse failin göreceği ceza on beş günden dört aya kadar hapis ve 100 liradan 500 liraya kadar ağır para cezasıdır.

Kendisine tecavüz olunan kimsenin huzuriyle beraber alenen vâkı olursa ceza bir aydan altı aya kadar hapis ve 250 liradan 1 000 liraya kadar ağır para cezasıdır.

Fiiil, 480 nci maddenin 4 ncü fıkrasında beyan olunan vasıtalarından biri ile işlenirse failin göreceği ceza üç aydan bir seneye kadar hapis ve 500 liradan 1 000 liraya kadar ağır para cezasıdır.

Madde 486. — Tarafların veya vekil, müdafî, müşavir yahut kanuni mümessillerinin bir dâva hakkında kaza mercilerine verdikleri dilekçe, lâyiha veya sair evrakın yahut yaptıkları iddia ve müdafaaların ihtiva ettiği hakareti mutazammın yazı ve sözlerinden dolayı takibat yapılmaz.

Dâva ile ilgili olmıyan ve ilgili olduğu takdirde dahi iddia ve müdafaa hududunu aşan hakareti mutazammın yazı ve sözler yukarıki fıkra hükmünden hariçtir.

Birinci fıkrada yazılı hallerde salâhiyetli kaza mercilerince kanunen muayyen olan inzabati tedbirlerden maada tecavüze uğrayanın talebi üzerine tazminata hükmedilebileceği gibi hakareti mutazammın yazı ve sözlerin evrak ve zabıtlardan kısmen veya tamamen kaldırılmasına da karar verilebilir.

Madde 491. — Her kim, diğèrinin taşınabilir malını rızası olmaksızın faydalanmak için bulunduğu yerden alırsa altı aydan üç seneye kadar hapsolunur.

Hırsızlık :

1. Resmî dairelerde ve evrak mahzenlerinde bulunan, Devlete ait mal ve evrak veya umumi müesseselerde muhafaza olunan yahut diğèr mahallerde bulunup menafii umuma ait olan eşya hakkında vukubulursa;

2. Âdet muktezası olarak yahut tahsis ve istimalleri itibariyle umumun tekâfülü altında bulunan eşya hakkında işlenirse;

3. Hırsızla malı çalınan arasında hizmet veya bir iş yapmak veya bir yerde muvakkat olsun birlikte oturmak yahut karşılıklı nezaket icaplarından ileri gelen itimadı suiistimal neticesi olarak sıyanetine terk ve tevdi olunmuş eşya hakkında işlenirse;

4. Gündüzün bir bina içinde veya duvarla çevrilen müstemilâtına girilerek işlenirse;

5. Mandıra, ağıl gibi hayvanata mahsus yerlerde bulunan yahut lüzumuna göre açık yerlerde veya kırlarda bırakılan ve haklarında 492 nci maddenin 9 ncü fıkrasının tatbiki mümkün olmıyan hayvanları bu yerden almak suretiyle işlenirse;

cezası bir seneden beş seneye kadar haptistir.

Bu maddede yazılı suçlar ikiden fazla kimseler tarafından birlikte yapılır yahut suçun işlenmesinde yukarda yazılı hallerden iki veya daha fazlası birleşirse cezanın aşağı haddi iki sene haptistir.

Madde 492. — Hırsızlık :

1. Geceleyin bir bina içinde yahut süknaya mahsus bir yerde veya müstemilâtında işlenirse;

2. Kanunen veya Hükümetin emri ile resmen mühür altına alınmış şeyler hakkında işlenirse;

3. Çalınan şey umumi bir felâket ve musibetin tesir ve neticesini gidermek veya hafifletmek maksadiyle hazırlanmış eşya hakkında olur yahut umumi muşibet veya heyecandan yahut mal sahibinin uğradığı hususi bir felâketten mütevellit kolaylıktan istifade suretiyle yapılırsa;

4. Mezarlıkların veya mahfuz mezarların muhafaza veya tezyini için konulmuş yahut cesetle gömülmüş eşya hakkında işlenirse;

5. İbadet olunan yerde mâbede ait eşya hakkında işlenirse;

6. Her nevi nakil vasıtaları içinde seyahat eden yolcuların eşya ve parası hakkında yahut umuma mahsus nakliye vasıtalarını işletmekte bulunan idarelerin dairelerinde veya istasyon ve iskele ve meydanlarında veya mâbetlerin içinde yapılırsa;

7. Yankesicilik suretiyle işlenirse;

8. Ormanlarda kesilmiş odunlar ve istif edilmiş kereste ve ağaçlar ve sair yerlerde koparılmış veya biçilmiş ve lüzumuna göre açıkta bırakılmış olan mahsuller ve tarlalarda bırakılmış ziraat aletleri hakkında işlenirse;

9. Meskûn bir hanenin doğrudan doğruya müstemilâtından olan veya duvarla çevrilmiş bulunan yerlerindeki hayvan hakkında işlenirse; suçlu iki seneden beş seneye kadar hapsolunur.

Bu maddede yazılı suçlar ikiden fazla kimseler tarafından birlikte yapılır yahut suçun işlenmesinde yukarıda yazılı hallerden iki veya daha fazlası birleşirse cezanın yukarı haddi verilir.

Madde 493. — Hırsızlık :

1. Hırsızlığı işlemek veya çalınmış malı başka yere kaldırmak için duvar, kapı, pencere, demir parmaklık, kasa ve sandık gibi şahısları veya malları muhafaza için sağlam maddelerle ve muhkem surette yapılmış şeyleri yıkmak, devirmek, kırmak, delmek veya mahvetmek veyahut suni vasıtalarla veya şahsi çeviklik sayesinde bertaraf edilebilen mâniaları kaldırarak veya aşarak hane ve sair yerlere girmek suretiyle işlenirse;

2. Cürmü işlemek veya çalınmış eşyayı başka yere kaldırmak için taklit anahtar yahut sair aletler kullanarak veya sahibinin terk veya kaybettiği anahtarları elde ederek yahut haksız yere elinde bulundurduğu asıl anahtarla bir kildi açarak işlenirse;

3. Kıyafet değiştirerek işlenirse;

4. Salâhiyeti olmaksızın resmî sıfat takınarak yapılırsa; cezası üç seneden sekiz seneye kadar ağır hapistir.

Bu maddede yazılı suçlar ikiden fazla kimseler tarafından birlikte yapılır yahut suçun işlenmesinde yukarıda yazılı hallerden iki veya daha fazlası birleşirse cezanın yukarı haddi verilir.

Madde 495. — Her kim, menkul bir malın zilyedini veya cürüm mahallinde bulunan bir başkasını cebir ve şiddet kullanarak veya şahsan veya malen büyük bir tehlikeye düşüreceği beyaniyle tehdit ederek o malı teslim yahut o malın kendi tarafından zaptına karşı sükût etmeye mecbur kılsa beş seneden on beş seneye kadar ağır hapis cezasına mahkûm olur.

Bir malın yağması esnasında veya akabinde fiili icra veya itmam etmek veya malı kaçırmak yahut kendisini veya şerikini cezadan kurtarmak için mal sahibine veya vaka mahalline gelen başkasına karşı cebir ve şiddet veya tehdit icra eden kimse hakkında da aynı ceza hükmolunur.

Madde 496. — Her kim, bir kimseyi cebir ve şiddet kullanarak veya şahsan veya malen büyük bir tehlikeye düşüreceği beyaniyle tehdit ederek o kimsenin yahut başkasının zararına hukukça hükmü haiz bir senedi vermeye veya imza etmeye yahut koparıp mahvetmeye mecbur kılsa beş seneden on beş seneye kadar ağır hapis cezasına mahkûm olur.

Madde 497. — Yukardaki maddelerde beyan olunan cürümler, geceleyin veya silâh ile tehdit ederek işlenirse 10 seneden 15 seneye kadar ağır hapis cezası verilir.

Bu fiiller, yol kesmek suretiyle veya içlerinden velev birisi görünür şekilde silâhlı bulunan ikiden ziyade kimseler yahut kıyafetini tebdil etmiş olan şahıslar tarafından işlenirse ağır hapis cezası 20 seneden aşağı olamaz.

Madde 498. — Bir kimse, her ne suretle olursa olsun hayat veya ırz veya mal hakkında büyük bir zararla korkutularak yahut Hükümet tarafından verilmiş gibi emir göstererek başkasını para veya eşya veya hukukça hükmü haiz bir senet göndermeye veya bir mahalle koymaya veya bunların kendi eline geçmesini temin etmeye mecbur kılsa sekiz seneden on beş seneye kadar ağır hapis cezasına mahkûm olur.

Madde 499. — Her kim, para veya eşya veya hukukça hükmü haiz bir senet almak için bir kimseyi hapseder yahut dağa veya تنها bir mahalle kaldırır, maksadına nail olmamış ise on seneden on beş seneye kadar ağır hapis cezasıyla cezalandırılır. Maksadına nail olmuş ise cezanın yukarı haddi hükmolunur.

Madde 500. — Her kim, 64 ve 65 nci maddelerde beyan olunan ahvalin maadasında evvelce Hükümete haber vermeksizin adam kaldırmak cürmünden maksut olan şeyi elde etmek için şifahi veya tahrirî muhabere naklederse iki seneden beş seneye kadar hapis cezasına mahkûm olur.

Madde 513. — Her kim, başkasının mutasarrıf olduğu emlak ve araziye tamamen veya kısmen zabt ve tasarruf etmek veya bunlardan intifa eylemek için o arazi ve emlakin hudutlarını değiştirir veya bozarsa iki aydan iki seneye kadar hapsolunur ve 150 liradan 1 000 liraya kadar ağır para cezası alınır.

Köy hükmi şahsiyetine ait olduğunu veya öteden beri köylünün müsterek istifadesine terkedilmiş bulunduğunu bilerek mera, harman yeri, yol ve sulak gibi gayrimenkulleri kısmen veya tamamen zabt ve tasarruf eden veya sürüp eken kimse hakkında birinci fıkrada yazılı cezalar tatbik olunur.

Hakkı olmayan bir menfaat elde etmek için umumi veya hususi suların mecrasını değiştiren kimse hakkında da aynı ceza hükmolunur.

Madde 544. — Her kim, çalışmaya muktedir olduğu halde dilencilik ederken tutulursa bir haftadan bir aya kadar hafif hapis cezasıyla cezalandırılır.

Tekerrürü halinde hafif hapis cezası bir aydan aşağı olamaz.

Madde 545. — Her kim, 15 yaşından aşağı çocukları toplayıp dilencilik ettirir veya velâyet ve vesayeti altında bulunan yahut kendisinin muhafazası ve nezaretine tevdi olunan 15 yaşından aşağı bir küçüğün dilenmesine veya bir kimsenin o küçüğü dilencilikte kullanmasına müsaade ederse üç aydan aşağı olmamak üzere hafif hapis ve 100 liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezasıyla cezalandırılır.

Madde 548. — Her kim, umumi bir mahalde yahut umuma açık yerlerde yalan uydurarak başkasını zarara sokacak veya halkın huzurunu bozacak suretlerle saffetinden istifadeye kalkarsa bir aydan aşağı olmamak üzere hafif hapis cezasıyla mahkûm edilir.

Madde 566. — Her kim, dikkatsizlik veya tecrübesizlik neticesi olsa bile her ne suretle olursa olsun şahıslara bir zarar veya eşyaya mühim bir ziyan vukuu tehlikesini tevhit ederse 15 günden aşağı olmamak üzere hafif hapis veya 50 liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezasına mahkûm edilir.

Eğer fiil, aynı zamanda sanayii nefiseye ve ticaret ve sanayie mütaallik kavanin ve nizamata muhalefet cürmünü teşkil etmiş olur ve kanunen ona mahsus

başka ahkâm tâyin edilmemiş bulunursa verilecek ceza bir ay hafif hapisten veya 100 lira hafif para cezasından aşağı olamaz ve bu halde bir aya kadar meslek ve sanatın tatili cezası da hükmolunur.

Madde 567. — Her kim, umuma mahsus veya umuma açık yerlerde kumar oynatır veya oynatmak için yer gösterirse bir aydan altı aya kadar hafif hapis ve 250 liradan 500 liraya kadar hafif para cezasına ve tekerrürü halinde iki aydan bir seneye kadar hafif hapis ve 500 liradan 1 000 liraya kadar hafif para cezasına mahkûm olur.

Kumar oynanan yerde bulunup kumar oynamaya yarıyan veya kumar oynamaya tahsis olunan mevat ve alât ile ortada bulunan eşya ve para zabt ve müsadere olunur.

Fail :

1. Bu fiilleri itiyat edinmiş bulunduğu;
2. Birinci fıkrada beyan olunan kabahatin irtikâbında kumar oynayanlara karşı banko tutan olduğu takdirde yukarıdaki fıkralarda yazılı cezalar bir misli artırılarak hükmolunur ve bu son halde üç aya kadar meslek ve sanatın tatili cezası da ilâve edilir.

Madde 568. — Her kim, yukardaki maddede beyan olunan kabahate iştirak etmeksizin umumi veya umuma açık mahalde kumar oynarsa bir aya kadar hafif hapis ve 50 liradan 100 liraya kadar hafif para cezasıyla cezalandırılır. Tekerrürü halinde ceza on günden iki aya kadar hafif hapis ve 100 liradan 200 liraya kadar hafif para cezasıdır.

Madde 571. — Her kim, umumi veya umumun girebileceği yerlerde halkın rahatını bozacak veya rezalet çıkartacak surette ve aşikâr bir halde sarhoş olarak yakalanırsa on beş günden aşağı olmamak üzere hafif hapis veya 50 liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezasıyla mahkûm olur.

Madde 572. — Yukarıki maddede gösterilen surette sarhoş olup da başkasına tecavüz ve umumun istirahatını selb edenler iki aydan aşağı olmamak üzere hafif hapis cezası ile cezalandırılır.

Sarhoşluğu itiyat derecesine vardırırlar altı aydan aşağı olmamak üzere hafif hapse mahkûm olurlar.

İki defa mahkûm olduktan sonra aynı fiili tekrar işleyenler o fiili itiyat etmiş sayılır.

MADDE 2. — Türk Ceza Kanununun 13 ncü maddesine eklenen ve 3112 sayılı Kanunla tadil edilmiş bulunan muvakkat madde ile Ceza Kanununun Mevkii Meriyete Vaz'ına mütaallik Kanunun 3 ve 4 ncü maddeleri yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 3. — Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 96 ncı maddesinin son fıkrası ile 397 ve 398 ncı maddeleri hükümleri kaldırılmıştır.

Muvakkat madde 1. — 13 ncü maddenin mutazammın bulunduğu münferit hücre cezası, yeter sayıda hücre inşaatı tamamlanuncaya kadar Adalet Vekâletince peyderpey tatbik olunur.

Haklarında hücre cezası tatbik edilmemiş olan ağır hapis cezası mahkûmları, şimdiki ceza evlerinde cezalarının dörtte üçünü ikmal ettikleri ve diğer evsafi da haiz buldukları takdirde iş esası üzerine müesses ceza evlerine nakledilirler; bu gibiler 16 ncı maddedeki meşrutana tahliye hakkından da istifade edebilirler.

Muvakkat madde 2. — Çalışma mecburiyetinin tatbikını mümkün kılacak ceza evleri ikmal edilinceye kadar, şimdiki ceza evlerinde ikinci devre mahkûmiyet müddetlerinin en az dörtte birini iyi hal ile geçirmiş olup da Adalet Vekâletince tesbit edilecek yaş, meslek ve kabiliyette olanlar ve yine vekâletçe tâyin olunacak suçların failleri iş esası üzerine müesses ceza evlerine nakledilebilirler. Bu takdirde ikinci ve üçüncü devre cezaları buralarda çektirilir.

İş esası üzerine müesses ceza evleri birinci fıkra mucibince nakledilecek hükümlüleri çalıştırmaya müsait bulunmadığı ahvalde bunlar, geceleri ceza evinde geçirmek şartıyla ve rayiç ücretin üçte ikisinden aşağı olmamak üzere âmme menfaatine uygun işlerde muhafaza altında çalıştırılabilirler.

Bu hizmet esnasında kaçanlar hakkında geri kalan mahkûmiyet müddetlerine asıl ceza müddetinin altıda birinden üçte birine kadar müddet zam ile cezaları çoğaltılır. Kaçmak fiili T. C. Kanununun 298 nci maddesinde yazılı surette vukubulmuş ise mezkûr kanunun 299 ncu maddesindeki cezalar hükmolunur.

MADDE 4. — Bu kanun 1 Ağustos 1953 tarihinden itibaren mer'idir.

MADDE 5. — Bu kanun hükümlerini icraya Adalet Vekili memurdur.

14 Temmuz 1953

• Riyaseti Cumhura yazılan tezkerenin tarih ve numarası	:	10 . VII . 1953 ve 2/219
Bu kanunun ilânının Başvekâlete bildirildiğine dair Riyaseti Cumhurdan gelen tezkerenin tarih ve numarası.	:	14 . VII . 1953 ve 4/309
Bu kanunun görüşmelerini gösteren tutanakların cilt ve sayfa numaraları	:	Cilt Sayfa
	:	7 78,360
	:	8 103
	:	9 4,83
	:	12 217
	:	13 63:64
	:	14 398
	:	15 297
	:	16 224
	:	17 30
	:	18 199,279,431
	:	19 49
	:	20 1365
	:	22 467:474
	:	23 5:28,33:66,72:93,103:130,147:157,169:191,209:225,230:257,279:306
	:	24 413:420,421:443

[Birleşim : 89: 98, 105 — 163 sıra sayılı Basma yazı 89 ncu Birleşim Tutanağına bağlıdır.]